

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 41Cpr/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219204225
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Oreničová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2019:7219204225.1

Uznesenie

Okresný súd Košice II vo veci žalobcu: Dopravný podnik mesta Košice, akciová spoločnosť, so sídlom Bardejovská 6, 043 29 Košice, IČO: 31 701 914, zastúpená JUDr. Štefanom Demkom, advokátom, so sídlom Werferova 1, 040 11 Košice, IČO: 50 813 421, proti žalovaným: 1) Základná organizácia vodičov mestskej hromadnej dopravy pri DPMK, a.s. Košice, so sídlom Bardejovská 6, 043 29 Košice, IČO: 42 240 557, 2) Základná organizácia Integrovaného odborového zväzu pri DPMK, a.s. Košice, so sídlom Bardejovská 6, 43 29 Košice, IČO: 42 129 869, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

- I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a.**
- II. Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia doručenom tunajšiemu súdu dňa 13.5.2019 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému v I. a v 2. rade povinnosť zdržať sa realizácie práva na štrajku u žalobcu Dopravný podnik mesta Košice, akciová spoločnosť, až do právoplatnosti rozhodnutia o nezákonnosti štrajku. Zároveň navrhol, aby súd uložil žalobcovi v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať žalobu vo veci samej, a to žalobu na určenie nezákonnosti štrajku (č.l. 1-7).

2. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcu predložil dôkazy v rozsahu 149 strán, a to Podnikovú kolektívnu zmluvu na roky 2015 a 2016 zo dňa 2.1.2015 (č.l.12-27), Odmeňovací poriadok na roky 2015 a 2016 z januára 2015 (č.l. 28-36), Zásady pre tvorbu a čerpanie sociálneho fondu na roky 2015 a 2016 zo dňa 18.3.2015 (č.l.37-40), Dodatok č. 1 ku Kolektívnej zmluve zo dňa 8.2.2016 (č.l.41), Dodatok č. 2 ku Kolektívnej zmluve zo dňa 8.2.2016 (č.l. 42), Dodatok č. 3 ku Kolektívnej zmluve zo dňa 21.10.2016, v zmysle ktorého sa Kolektívna zmluva uzatvára na dobu určitú od 1.1.2017 do 31.12.2018 (č.l. 43), Dodatok č. 4 ku Kolektívnej zmluve zo dňa 23.12.2016 (č.l. 44), Dodatok č. 5 ku Kolektívnej zmluve zo dňa 25.1.2017, predĺženej dodatkom č. 3 do 31.12.2018 (č.l. 48), Zásady pre tvorbu a čerpanie sociálneho fondu na roky 2017 a 2018 zo dňa 2.12.2016 (č.l. 45-47), Dodatok č. 6 ku Kolektívnej zmluve zo dňa 24.2.2017, predĺženej Dodatkom č. 3 do 31.12.2018 (č.l. 49), Dodatok č. 7 ku Kolektívnej zmluve zo dňa 5.5.2017, predĺženej Dodatkom č. 3 do 31.12.2018 (č.l. 50), Dodatok č. 8 ku Kolektívnej zmluve zo dňa 15.12.2017, predĺženej Dodatkom č. 3 do 31.12.2018 (č.l. 51), Dodatok č. 9 ku Kolektívnej zmluve zo dňa 1.2.2018, predĺženej Dodatkom č. 3 do 31.12.2018 (č.l. 52), Dodatok č. 10 ku Kolektívnej zmluve zo dňa 4.4.2018, predĺženej Dodatkom č. 3 do 31.12.2018 (č.l. 53), Dodatok č. 11 ku Kolektívnej zmluve zo dňa 18.5.2018, predĺženej Dodatkom č. 3 do 31.12.2018 (č.l. 54), Dodatok č. 12 ku Kolektívnej zmluve zo dňa 13.7.2018, predĺženej Dodatkom č. 3 do 31.12.2018, v zmysle ktorého sa Kolektívna zmluva uzatvára na dobu určitú od 1.1.2019 do 31.12.2000 (č.l. 55), Návrh na začatie kolektívneho vyjednávania zo dňa 26.4.2018 (č.l. 56-58), Zápisnicu zo zasadnutia komisie kolektívneho vyjednávania zo dňa 24.10.2018 (č.l. 59-60), Návrh na pokračovanie kolektívneho vyjednávania z januára 2019 (č.l. 61-64), Zápisnica zo zasadnutia komisie kolektívneho vyjednávania zo dňa 25.2.2019 (č.l. 65-66), Zápis z mimoriadneho zasadnutia Výborov ZO MHD a ZO IOZ pri DPMK a.s. zo dňa 6.3.2019 (č.l. 67-68), Zápisnicu zo zasadnutia kolektívneho vyjednávania zo na 6.5.2019 (č.l. 69-70), Oznamenie o vyhlásení ostrého štrajku zo dňa 6.5.2019 (č.l. 71), Žiadosť o určenie sprostredkovateľa zo dňa 7.5.2019 (č.l. 72),

Oznámenie o podaní žiadosti o určenie sprostredkovateľa zo dňa 8.5.2019 (č.l. 73, 74), Stanovisko DPMK k oznámeniu ostrého štrajku zo dňa 8.5.2019 (č.l. 75, 76), Stanovisko ZO VMHD pri DPMK a.s. a ZO IZ pri DPMK a.s. k ostrému štrajku zo dňa 9.5.2019 (č.l. 77), Mediálne výstupu (č.l. 78-94), Článok Hrozba ostrého štrajku v DPM Prešov trvá zo dňa 7.5.2019 (č.l. 95).

3. Ku skutkovým okolnostiam návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca podrobne cca na 10-tich stranách uviedol, že je obchodnou spoločnosťou, ktorej jediným akcionárom vlastníacim 100 % akcií spoločnosti na meno v počte 10 ks v menovitej hodnote 790.874,- eur je Mesto Košice. Žalobca prevádzkuje v Meste Košice v súlade so zákonom č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov a zákonom č. 514/2019 Z.z. o doprave na dráhach v znení neskorších predpisov mestskú hromadnú dopravu vykonávanú na linkách mestských električkových a trolejbusových dráh a na mestských autobusových dráhach. Žalovaní sú odborové organizácie pôsobiace u žalobcu, s ktorými žalobca rokuje o uzatvorení ďalšieho dodatku k Podnikovej kolektívnej zmluve.

4. V návrhu uviedol, že žalobca i žalovaní dňa 2.1.2015 uzatvorili Podnikovú kolektívnu zmluvu na roky 2015 a 2016, a to na dobu určitú do 31.12.2016, ktorá upravuje pracovné podmienky a podmienky zamestnávania zamestnancov žalobcu, ich nároky vyplývajúce z pracovného pomeru, vzťahy medzi zamestnávateľom, zamestnancami a medzi zamestnávateľom a odborovými organizáciami. Kolektívna zmluva upravuje najmä, nie však výlučne, otázky súvisiace s pracovným pomerom a jeho skončením, odmeňovaním a mzdovými nárokmi zamestnancov, pracovným časom, sociálnou starostlivosťou a ochranou práce. Prílohami Kolektívnej zmluvy sú okrem iných aj Odmeňovací poriadok na roky 2015 a 2016 a Zásady pre tvorbu a čerpanie sociálneho fondu na roky 2015-2016. Ku Kolektívnej zmluve uzatvorili 12 dodatkov, pričom Dodatkom č. 12 ku Kolektívnej zmluve bola Kolektívna zmluva uzavretá na dobu určitú od 1.1.2019 do 31.12.2020.

Dňa 2.5.2018 doručili žalovaní žalobcovi Návrh na začatie kolektívneho vyjednávania zo dňa 26.4.2018. Jednou z požiadaviek žalovaných bol aj návrh na navýšenie platných hodinových a mesačných tarifných miezd o 10% od 1.2.2019. Okrem úpravy mzdových nárokov zamestnancov, navrhli žalovaní upraviť aj ustanovenia Kolektívnej zmluvy týkajúce sa dovolenky, školení, prekážok v práci, sociálnej starostlivosti a ochrany práce. V časovej nadväznosti na to, boli následne podpísané Dodatky č. 11 a 12 ku Kolektívnej zmluve.

5. Navrhovateľ neodkladného opatrenia v návrhu ďalej uvádza :

- Dňa 24.10.2018 sa konalo zasadnutie komisie kolektívneho vyjednávania. Zo zápisnice možno vyčítať, že obsahom rokovania komisie boli nepochybne rôzne návrhy na zlepšenie hospodárskych a sociálnych záujmov zamestnancov.

- Dňa 24.1.2019 bol žalobcovi doručený Návrh žalovaných na pokračovanie kolektívneho vyjednávania z januára 2019, týkajúci sa dodatkov k platnej Podnikovej kolektívnej zmluve. Opätovne bolo účelom kolektívneho vyjednávania žalovaných so žalobcom navýšenie platných hodinových a mesačných tarifných miezd o 10% od 1.2.2019 resp. 1.3.2019. Žalovaní sa vo svojom návrhu domáhajú prepracovania 12 stupňového systému tarifných tried podľa charakteristík stupňov náročnosti práce spracovaných v Odmeňovacom poriadku DPMK, a.s. na 6. stupňový v zmysle § 120 Zákonníka práce, resp. vypracovať primeraný prepočet koeficientov medzi jednotlivými stupňami pre súčasný 12 stupňový systém, ďalej navrhovali upraviť mzdové zvýhodnenie za odpracované roky v DPMK a.s., odmenu za cestovné lístky, odmenu za vedenie služobného vozidla, mzdu za prácu nadčas, mzdové zvýhodnenie za zvýšenú obťažnosť, mzdovú preferenciu - ročnú odmenu ako aj ostatné mzdové nároky. Podľa žalobcu nepochybne sa v tom čase žalovaní prostredníctvom kolektívneho vyjednávania smerujúceho k podpisu dodatku ku kolektívnej zmluve snažili o zvýšenie miezd zamestnancov žalobcu a o zlepšenie ich hospodárskych a sociálnych záujmov.

- Dňa 25.2.2019 sa konalo ďalšie zasadnutie komisie kolektívneho vyjednávania, predmetom ktorého bolo prejednanie nevyriešených otázok z predchádzajúcich zasadnutí a podľa vyjadrenia p. predsedníčky Vindišovej, na požiadavkách zamestnancov uvedených v liste zo dňa 24.1.2019 žalovaní trvajú. Na otázku predsedu predstavenstva žalobcu Mgr. Čopa ohľadne dôvodov otvorenia podnikovej kolektívnej zmluvy, keďže je uzatvorená na obdobie do konca roka 2020, zástupcovia zamestnancov uviedli, že ktorýkoľvek zo sociálnych partnerov má právo kolektívnu zmluvu otvárať. Podľa žalobcu nepochybne predmetom diskusie na tomto zasadnutí bolo aj zvýšenie platných hodinových a mesačných miezd o 10 %.

- Dňa 6.3.2019 sa uskutočnilo mimoriadne zasadnutie žalovaných, na ktorom predseda Základnej organizácie vodičov mestskej hromadnej dopravy pri DPMK, a.s. Košice pán Horváth informoval prítomných, že dňa 25.2.2019 prebehlo ostatné kolo kolektívneho vyjednávania, ktoré sa uskutočnilo v zmysle návrhu podaného oboma žalovanými dňa 2.5.2018 a návrhu na pokračovanie kolektívneho vyjednávania zo dňa 24.1.2019, že na vyjednávaniach v roku 2018 bola s predchádzajúcim vedením

žalobcu dohodnutá stratégia v horizonte rokov 2018-2020 a zároveň bol zo strany vedenia žalobcu, ale aj akcionára garantovaný nárast tarifných miezd každoročne o 10%, že na vyjednávaní dňa 25.2.2019 vedenie žalobcu vyjadrilo nesúhlas s návrhom ohľadom navýšenia tarifných miezd od 1.2.2019 resp. od 1.3.2019 o 10% a požiadalo o možný odklad na vyjednávanie v časovom horizonte 6 mesiacov. Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam, mimoriadne zasadnutie žalovaných prijíma uznesenie, ktorým dňa 11.3.2019 vyhlasujú štrajkovú pohotovosť za účelom naplnenia hospodárskych a sociálnych záujmov zamestnancov, a to podľa čl. 37 ods. 4 Ústavy SR.

- Dňa 6.5.2019 sa uskutočnilo ďalšie kolo kolektívneho vyjednávania medzi žalobcom a žalovanými. Predmetom rokovania bolo najmä navýšenie mzdových taríf zamestnancov žalobcu. Predseda predstavenstva žalobcu Mgr. Čop uviedol, že vedenie žalobcu potrebuje čas šesť mesiacov, aby dokončil začaté procesy u žalobcu na stabilizovanie finančnej situácie a následne môže začať s prerokovaním návrhu na zvýšenie miezd, nakoľko v súčasnosti žalobca nedisponuje finančnými prostriedkami potrebnými na toto zvýšenie. Reakciou na to bolo vyjadrenie predsedu p. Horvátha, že žalovaní dali návrh na navýšenie miezd o 10%, potom dali ďalší návrh, že najprv by šlo o navýšenie o 5% a o ďalších 5% po polroku. O vyjadrenie sa žalobcu k navýšeniu miezd opätovne požiadala aj predsedníčka p. Vindišová, na čo predseda predstavenstva žalobcu Mgr. Čop reagoval žiadosťou o poskytnutie času do 30.6.2019.

- Vzhľadom k tomu, že zo strany žalovaných došlo k otvoreniu Kolektívnej zmluvy v časti Mzdové tarify a počas prebiehajúcich rokovaní nedošlo k dohode, navrhol žalobca riešenie sporu konaním pred sprostredkovateľom, na čo sa žalovaní vyjadrili, že nevidia dôvod na riešenie sporu sprostredkovateľom a trvajú na okamžitom riešení financovania podniku a využijú iné možnosti, ktoré im umožňuje Ústava SR.

- Reakciou na posledné kolo kolektívneho vyjednávania dňa 6.5.2019 bolo vyhlásenie žalovaných zo dňa 6.5.2019 doručené žalobcovi iba prostredníctvom elektronickej pošty adresovanej predsedovi predstavenstva žalobcu Mgr. Čopovi dňa 7.5.2019 o 14.00 hod. o ostróm štrajku zamestnancov žalobcu dňa 9.5.2019 v čase od 7.00 do 9.00 hod., a to na podklade v súlade s Ústavnou SR dňa 11.3.2019 vyhlásenej štrajkovej pohotovosti zamestnancov žalobcu za účelom naplnenia hospodárskych a sociálnych záujmov zamestnancov.

- Dňa 7.5.2019 požiadal žalobca doporučeným listom zo dňa 7.5.2019 Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR v súlade s § 11 ods. 2 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní v znení neskorších predpisov o určenie sprostredkovateľa na riešenie kolektívneho sporu medzi žalobcom a žalovanými, o čom žalobca bezodkladne informoval žalovaných a zároveň ich žiadal postupovať v zmysle ZoKV.

- K oznámeniu žalovaných o vyhlásení štrajku na deň 9.5.2019 sa vyjadril žalobca vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 8.5.2019, v ktorom uvádza, že žalovaní svojím návrhom na pokračovanie kolektívneho vyjednávania doručeného žalobcovi dňa 24.1.2019 otvorili kolektívne vyjednávanie, a to aj vo vzťahu k mzdovým tarifám. Pri každej zmene Kolektívnej zmluvy alebo jej rozsahu sa postupuje ako pri uzatváraní kolektívnej zmluvy, z čoho vyplýva, že ak nedôjde medzi zmluvnými stranami k dohode, jedná sa o kolektívny spor a strany sú povinné postupovať podľa príslušných ustanovení ZoKV. Nakoľko medzi žalobcom a žalovaným k dohode o mzdových otázkach nedošlo, navrhol žalobca na rokovaní dňa 6.5.2019 využitie inštitútu sprostredkovateľa, na čo však žalovaní nevideli dôvod. Napriek tomu žalobca o určenie sprostredkovateľa dňa 7.5.2019 požiadal Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky. Pri vyhlásení štrajku sú žalovaní povinní postupovať v súlade so ZoKV a dodržať všetky povinnosti stanovené v § 17 ZoKV. Vzhľadom k tomu, že žalovaní konali pri vyhlásení štrajku v rozpore s ustanoveniami § 11, § 12 a § 17 ZoKV, štrajk vyhlásený žalovanými na deň 9.5.2019 považoval žalobca za nezákonný v zmysle § 20 ZoKV.

- Dňa 9.5.2019 v čase od 7.00 hod. do 9.00 hod. sa uskutočnil štrajk zamestnancov žalobcu. Do štrajku sa zapojilo viac ako 200 vodičov žalobcu a nepremávalo vyše 95% mestskej hromadnej dopravy, čo predstavuje približne 330 spojov.

- Dňa 10.5.2019 bolo žalobcovi doručené stanovisko žalovaných k ostrému štrajku zo dňa 9.5.2019, v ktorom žalovaní zdôrazňujú, že štrajkovú pohotovosť za účelom naplnenia hospodárskych a sociálnych záujmov zamestnancov vyhlásili v zmysle čl. 37 ods. 4 Ústavy SR. Ďalej v ňom zopakovali dôvody vyhlásenia štrajkovej pohotovosti a deklarovali v štrajkovej pohotovosti naďalej zotrvať.

6. Podľa žalobcu z vyššie uvedeného opisu rozhodujúcich skutočností nepochybne vyplýva, že presadzovanie záujmov žalovaných sa týka kolektívneho vyjednávania, a to najmä s prihladnutím na skutočnosť, že mzda zamestnancov (v podobe mzdových nárokov, tarifných tried a mzdových taríf) je obsiahnutá v Kolektívnej zmluve. Teda akákoľvek úprava mzdy navrhovaná zástupcami zamestnancov musí logicky viesť k zmene obsahu Kolektívnej zmluvy, pričom v prípade protichodných stanovísk

postup zástupcov zamestnancov nutne povedie k procesu kolektívneho vyjednávania. Zároveň žalobca zdôrazňuje, že formulovať svoje požiadavky výlučne na podklade ústavného článku (čl. 37 ods. 4 Ústavy SR), pričom gramatická formulácia sa striktne obmedzuje na „naplnenie hospodárskych a sociálnych záujmov zamestnancov“ nemôže požívať právnu ochranu. To z toho dôvodu, že pre zamestnávateľa musia byť požiadavky zástupcov zamestnancov obsahovo zrozumiteľné. Je povinnosťou žalovaných minimálne formulovať oblasť, resp. konkrétne subjektívne právo premietnuté do konkrétneho plnenia zamestnávateľa. Neoznačením konkrétnych práv - plnení, štrajkujúci subjekt zneužíva právo na štrajk, a to nie iba vo vzťahu k jeho zákonnej, ale aj ústavnej právnej úprave. Žalobca má za to, že vyhlásením štrajkovej pohotovosti a „ostrého“ štrajku za účelom naplnenia hospodárskych a sociálnych záujmov zamestnancov v zmysle Ústavy SR je obchádzaním ZoKV a zneužitím práva na štrajk.

7. Ďalej žalobca uviedol, že právny poriadok Slovenskej republiky pozná dva druhy právneho základu práva na štrajk, a to čl. 37 ods. 4 Ústavy SR a § 16 ZoKV. V prípade, ak ide o štrajk v súvislosti s kolektívnym vyjednaním, podmienky jeho realizácie sú pomerne detailne upravené v ZoKV. Žalobca je presvedčený o tom, že vyššie uvedenými skutočnosťami a priloženými listinnými dôkazmi osvedčil súdu, že štrajk vyhlásený žalovanými jednoznačne súvisí s ich požiadavkami v rámci prebiehajúceho kolektívneho vyjednávania, dokonca tie požiadavky sú totožné. Žalovaní ich však v snahe obísť ZoKV pomenovali všeobecne a za právny základ vyhlásenia štrajkovej pohotovosti a samotného štrajku považujú Ústavu SR, čo za danej skutkovej situácie nemožno akceptovať. Žalobca z týchto dôvodov považuje vyhlásenú štrajkovú pohotovosť a štrajk za nezákonný. Dôvody pre vyhlásenie štrajkovej pohotovosti zopakované aj v stanovisku žalovaných zo dňa 9.5.2019 sú jedná vec, ale druhá vec je, účel a ciele štrajku, ktorými sú nepochybne žalovanými opakovaně naplnenie hospodárskych a sociálnych záujmov zamestnancov, a tieto majú súvis s obsahom požiadaviek v rámci kolektívneho vyjednávania.

8. Žalobca priložil k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako listinný dôkaz aj sumarizáciu mediálnych výstupov predsedov žalovaných, príp. zamestnancov žalobcu od 11.3.2019 do 9.5.2019. Z obsahu jednotlivých vyjadrení zástupcov žalovaných a zamestnancov žalobcu jednoznačne vyplývajú dôvody vyhlásenia štrajkovej pohotovosti a štrajku a cieľ, ktorý sa snažia štrajkujúce osoby dosiahnuť. Prioritným účelom a cieľom štrajku je zvýšenie miezd zamestnancov žalobcu o 10%. Žalobca teda poukazuje na príčinnú súvislosť medzi nespokojnosťou žalovaných, že žalobca nie je ochotný pristúpiť na ich požiadavku 10% zvýšenia tarifných miezd a plánovaným štrajkom. Jednoducho: ak nebude splnená požiadavka navýšenia plátov, bude tu stupňovitý ostrý štrajk. Ak prídu nejaké odozvy od žalobcu, sú žalovaní ochotní ďalej vyjednávať. Všetky mediálne výstupy žalovaných sa v posledných dňoch pred vyhlásením štrajku sústreďovali na tie skutočnosti, že prebieha kolektívne vyjednanie, ale jeho vývoj nesmeruje k splneniu požiadaviek žalovaných, preto sa bude konať dvojhodinový štrajk. Žalovaní pred vyhlásením štrajku verejne vyhlasovali, že ZoKV treba pokiaľ ide o štrajk, úplne vynechať, pretože oni sa rozhodli štrajkovať podľa Ústavy SR. A to aj napriek priznaniu, že kolektívne vyjednanie trvá už viac než rok, no zatiaľ neúspešne.

9. Na dokreslenie celej situácie žalobca uviedol, že aj v Dopravnom podniku mesta Prešov pôsobí Základná organizácia Integrovaného odborového zväzu pri DPMP, aj v prípade mesta Prešov prebieha kolektívne vyjednanie ohľadom podnikovej kolektívnej zmluvy, ktorá je tiež platná do 31.12.2000 a odborová organizácia aj tu žiada o zvýšenie tarifných miezd, avšak v tomto prípade zvolila odborová organizácia zákonný postup v zmysle ZoKV. Odborová organizácia je v štrajkovej pohotovosti a uskutočnili sa už aj rokovania pred sprostredkovateľom. Teda tá istá odborová organizácia, len jej iná základná organizácia, z tých istých dôvodov a pre naplnenie rovnakých cieľov, zvolila v meste Prešov zákonný postup v rámci pravidiel upravených ZoKV, no v meste Košice zvolila postup priečiaci sa ustanoveniam ZoKV upravujúcich štrajk. Žalobca v ďalšom poukázal na Uznesenie Ns SR zo dňa 7.12.2017 sp.zn. 8Cdo /129/2017 a Uznesenie Okresného súdu Kežmarok zo dňa 17.8.2016 sp.zn. 6P/114/2016.

10. Ďalej žalobca poukázal na to, že realizácia ústavného práva na štrajk jedného subjektu nesmie byť na úkor ústavných práv iných subjektov. Predmetnými ústavnými právami je možné rozumieť predovšetkým právo cestujúcich na život a ochranu zdravia. Žalobca je výlučným vlastníkom majetku - hromadných dopravných prostriedkov, ktoré slúžia na zabezpečenie prepravy cestujúcej verejnosti a ktoré sú obsluhované účastníkmi vyhlásenej štrajkovej pohotovosti a štrajku. Žalobca nemá garantované a neboli mu poskytnuté dostatočné informácie, akým spôsobom bude jeho majetok chránený počas trvania štrajku. Poukázal na ust. § 415 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každému subjektu vyplýva povinnosť konať tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Konaním žalovaných - realizáciou ich práva na štrajk, nedostatočnou súčinnosťou z ich strany a ignoranciou uvedeného ustanovenia môže žalobca utpieť majetkové škody a škody na svojej dobrej povesti. Žalovaní ostávajú v štrajkovej pohotovosti, kedykoľvek v blízkej

budúcnosti môžu opäť vyhlásiť štrajk bez dostatočného časového predstihu a poškodzovať tak záujmy žalobcu.

11. Podľa žalobcu žalovaní svojim konaním ohrozujú práva tretích osôb - práva cestujúcich a to z dôvodu nedodržania cestovného poriadku. Mesto Košice realizuje prostredníctvom žalobcu poskytnutie služby vo verejnom záujme - teda zabezpečuje prepravu osôb vo verejnom záujme. A tento verejný záujem je nezákonným konaním žalovaných ohrozený. V Meste Košice, ako druhom najväčšom meste v SR, využíva denne služby žalobcu obrovské množstvo fyzických osôb (ide nielen o obyvateľom Mesta Košice, ktorí tu majú prechodný či trvalý pobyt, ale aj osoby s trvalým pobytom mimo Mesta Košice, cudzincov, osoby, ktoré si z finančného hľadiska nemôžu dovoliť iný najmä drahší spôsob prepravy, osoby ktorí nevlastnia vodičský preukaz či osobné motorové vozidlo, osoby staršie, najmä v dôchodkovom veku, študenti základných, stredných a vysokých škôl a univerzít, zamestnanci dochádzajúci do Mesta Košice alebo naopak cestujúci mimo Mesto Košice, v týchto dňoch aj mnohí návštevníci Majstrovstiev sveta v ľadovom hokeji 2019 a mnohí iní). Konaním žalovaných sú teda ohrozené a porušované práva veľkého množstva tretích osôb.

12. Z vyššie uvedených dôvodov má žalobca za to, že osvedčil základnú podmienku pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu. V tejto súvislosti poukázal na Uznesenie OS Bratislava I zo dňa 22.6.2011 sp. zn. 27Cb/206/2011: „Je potrebné poznamenať, že pokiaľ ide o spôsob výkonu práva na štrajk, štrajk má byť uskutočnený spôsobom, ktorý zohľadňuje tak práva osôb, ktoré sa zúčastňujú štrajku, ako aj práva zamestnávateľa. Inak povedané, skutočnosť, že sa niekto zúčastní na štrajku, neopravňuje ho na to, aby nad mieru nevyhnutnú na uskutočnenie práva a štrajk obmedzoval práva iných osôb“. Žalobca vychádza pri tomto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodov, že nenastalo splnenie podmienok na vyhlásenie štrajku podľa § 11, § 16 a § 17 ZoKV a oznámenie žalovaných zo dňa 6.5.2019 nespĺňa náležitosti podľa § 17 ods. 8 ZoKV. Splnenie podmienok podľa § 17 ZoKV je základným predpokladom zákonnosti štrajku (podľa § 20 ods. 1 písm. c/ ZoKV je štrajk nezákonný, ak nie sú splnené podmienky podľa § 17 ZoKV). Štrajk je tiež nezákonný, ak je vyhlásený alebo začatý z iných dôvodov, než sú uvedené v § 16 ZoKV. Zároveň dôvody a ciele štrajku by mali byť koncipované dostatočne určito, aby zamestnávateľ vedel, čoho sa odborový orgán domáha. Uvedené vychádza aj z účelu § 17 ZoKV, nakoľko s doručením oznámenia sa spájajú významné účinky začatia štrajku. Aj z formálneho hľadiska musí oznámenie spĺňať všeobecné požiadavky na platný právny úkon, t.j. musí byť urobený slobodne, vážne, určito a zrozumiteľne, inak je neplatný (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

13. Podľa žalobcu v žalovaných predloženom oznámení nielenže absentuje konkrétna požiadavka žalovaných, nie je z neho ani zrejmé, na ktoré zo svojich požiadaviek resp. návrhov, ktoré zazneli v priebehu kolektívneho vyjednávania, v oznámení odkazuje. Žalobca nevie, ako vlastne má postupovať a ako vyhovieť všeobecnej požiadavke na zlepšenie hospodárskych a sociálnych záujmov zamestnancov žalobcu. Vzhľadom na to, oznámenie nespĺňa základné všeobecné podmienky na platnosť právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko oznámenie je nezrozumiteľné a neurčité. Pokiaľ ide o posúdenie toho, či požiadavky žalovaných súvisia s procesom kolektívneho vyjednávania alebo nie, je nutné uviesť, že pri interpretácii jednostranného právneho úkonu (v danom prípade vo forme oznámenia) podobne ako pri interpretácii zmluvy je potrebné vždy prihliadnuť aj na predchádzajúce správanie a konanie účastníkov právneho úkonu, resp. v danom prípade osoby, ktorá jednostranný právny úkon uskutočnila a osoby, ktorej bol tento právny úkon adresovaný. V tomto prípade sa žalovaní nemôžu bez všetkého dištancovať od prebiehajúceho kolektívneho vyjednávania. Žalobca má za to, že dostatočným spôsobom osvedčil potrebu dočasnej úpravy vzniknutej situácie do času, kým o danej veci bude konať a rozhodne súd. Protiprávne konanie žalovaných osvedčuje naliehavý právny záujem žalobcu na dočasnej úprave pomerov, nakoľko v opačnom prípade by dochádzalo k neustálemu porušovaniu práv a oprávnených záujmov tretích osôb.

14. Po doručení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca doručil súdu dňa 29.5.2019 doplnenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s prílohami v rozsahu 54 strán, v ktorom oznamuje súdu, že po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dňa 13.5.2019, kde deklaroval a preukázal uskutočnenie štrajku zamestnancami žalobcu dňa 9.5.2019 v čase od 7.00 hod. do 9.00 hod., teda v trvaní dvoch hodín, došlo k uskutočneniu ďalšieho štrajku. Ten sa uskutočnil dňa 22.5.2019 v čase od 8.00 hod. do 12.00 hod, teda v trvaní štyroch hodín. Uvedol, že do štrajku sa zapojili takmer všetci vodiči MHD a tiež dispečeri a výpravcovia (administratívni a servisní pracovníci). Žalobcovi sa podarilo za účelom zmiernenia dopadov štrajku na cestujúcu verejnosť zabezpečiť prevádzku linky „H“, ktorá mala prepravovať cestujúcich zo železničnej a autobusovej stanice do nemocnice. Žalobca dáva súdu do pozornosti tú skutočnosť, že žalovaní po tom, ako žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, čo aj verejne oznámil na tlačovej konferencii, a po tom,

čo žalobca a tiež primátor a námestník primátora Mesta Košice začali v komunikácii pri rokovaní so žalovanými upozorňovať žalovaných na podľa názoru žalobcu nezákonný postup žalovaných pri vyhlasovaní štrajku, došlo k účelovej zmene pri mediálnych vyjadreniach žalovaných a tiež pri spisovaní zápisníc z rokovaní so žalobcom v tom zmysle, že oficiálni predstavitelia žalovaných už upustili od predchádzajúcich vyjadrení o požiadavke navýšenia tarifných plátov zamestnancov o 10% pod hrozbou vyhlásenia štrajku, ale vyhlásenie štrajku o štrajkovej pohotovosti odôvodňujú zásadne už len požiadavkou navýšenia plátieb za služby vo verejnom záujme, ktoré si Mesto Košice u žalobcu objednáva. Z priložených článkov vyplýva, že žalovaní sa jednoznačne dištancujú od súvislosti štrajku so zvyšovaním plátov zamestnancov. V tomto smere nastal zo strany žalovaných posun od predchádzajúcich vyjadrení najmä počas mesiacov apríl a máj 2019. Podľa názoru žalobcu ide len o zmenu vonkajšej komunikácie žalovaných, ktorá je úmyselne moderovaná v zmysle navodiť dojem, že žalovaní nikdy predtým nehrozili štrajkom pre nezvýšenie miezd zamestnancov. Z listín priložených k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia jednoznačne vyplýva súvislosť vyhlásenia štrajku s nezvýšením tarifných miezd zamestnancov a teda s kolektívnym vyjednávaním. Účelom pôvodne všeobecným vyhlásením štrajkovej pohotovosti za zlepšenie hospodárskych a sociálnych práv v zmysle Ústavy SR je nepochybne obísť zákon o kolektívnom vyjednávaní, zjednodušiť si proces štrajku neplnením zákonných podmienok a povinností a štrajkovať v podstate bez pravidiel a svojoľne. Dôkaz sebauvedomenia si pochybenia v tomto smere, je aj časovo neskorší pokus precizovať dôvody vyhlásenia štrajkovej pohotovosti a štrajku, a to o požiadavku podpisu dohody žalobcu s Mestom Košice týkajúcu sa zvýšenia plátieb Mesta Košice za objednané služby vo verejnom záujme. Takáto požiadavka tu však v čase vyhlásenia štrajkovej pohotovosti nebola, minimálne nebola voči žalobcovi alebo navonok nijako komunikovaná, bola však ex post fabrikovaná ako pravý dôvod vyhlásenia štrajku. Podľa žalobcu nemenej dôležitou skutočnosťou je aj to, že žalovaní oznámili žalobcovi zámer vyhlásiť štrajk na deň 22.5.2019 v čase od 8.00 hodiny do 12.00 hodiny iba jeden deň vopred, teda 21.5.2019. Nielen že ide o porušenie zákona o kolektívnom vyjednávaní, v zmysle ktorého mali žalovaní povinnosť oznámiť vyhlásenie štrajku najmenej tri pracovné dni vopred, o rokovaní pred sprostredkovateľom nehovoriac, ale podľa žalobcu ide o zneužitie práva na štrajk, a to aj ak by žalovaní štrajkovali podľa Ústavy SR (čo žalobca výslovne popiera). Aj keď štrajk v zmysle Ústavy Slovenskej republiky „nemá žiadne pravidlá“, je predsa úplne bezprecedentné vyhlásiť štrajk jeden deň vopred. Zvlášť ak sa štrajk dotkne takého vysokého počtu cestujúcej verejnosti. Žalobca nemal po tomto oznámení dostatočný časový úsek na prípravu na štrajk, nebol schopný v dostatočnej miere informovať verejnosť o plánovanom štrajku, mal obmedzené možnosti pri zabezpečovaní prepravy verejnosti do zdravotníckych zariadení, atď. Okrem toho v Oznámení o vyhlásení ostrého štrajku zo dňa 21.5.2019 sa nehovorí nič o účele a dôvodoch štrajku, teda v tom zmysle, ako to mediálne komunikujú štatutári žalovaných. V predmetnom oznámení nie je ani zmienka o zabezpečení navýšenia plátieb Mesta Košice v prospech žalobcu.

Vyhlásením štrajku najskôr počas dvoch hodín a naposledy v trvaní štyroch hodín prichádza žalobca v nemalom rozsahu o tržby z predaja cestovných lístkov, ktoré však ale žalobca nie je schopný v tak krátkom čase vyčíslieť. Strata na tržbach je úplne logická a nespochybniteľná.

Žalobca má tiež s Mestom Košice uzatvorenú Zmluvu o službách v mestskej hromadnej doprave v Košiciach na roky 2009 - 2013, ktorá je Dodatkom č. 8 k Zmluve o výkonoch vo verejnom záujme v MHD v Košiciach na roky 2009-2018 s účinnosťou od 1.1.2014. V zmysle Zmluvy je záväzkom žalobcu vykonávať dopravné služby v mestskej hromadnej (autobusovej, električkovej a trolejbusovej doprave) vo verejnom záujme na území mesta Košice pre Mesto Košice, ktoré by z hľadiska svojich obchodných záujmov nevykonal vôbec alebo nevykonal v požadovanom rozsahu pre jeho ekonomickú nevýhodnosť. Žalobca je ďalej povinný plniť počas platnosti Zmluvy prepravný, prevádzkový a tarifný záväzok špecifikovaný v Zmluve. Je potrebné zvýrazniť, že MHD vo verejnom záujme sa vykonáva na uspokojenie prepravných potrieb osôb ako pravidelne opakovaná preprava najmä vopred nevymedzeného okruhu cestujúcich po vopred určenej trase dopravnej cesty s určenými zastávkami na nastupovanie a vystupovanie cestujúcich, ktorých dopravca prepravuje podľa prepravného poriadku, cestovného poriadku a tarify. Žalobca opätovne zvýrazňuje, že nezákonným štrajkom žalovaných dochádza k porušovaniu práv tretích osôb, a to cestujúcich, neposkytnutím prepravy, ako služby vo verejnom záujme. Dôsledky neposkytnutia služby boli pomerne široko medializované, keď cestujúca verejnosť vo veľkom počte ani nevedela, že sa štrajk koná, cestujúci márne čakali na zastávkach na príchod svojho spoja, nepodarilo sa im prepraviť na miesto určenia, do škôl, zdravotníckych zariadení, do práce atď.

15. K doplnenému návrhu podľa bodu 14 toho uznesenia žalobca predložil súdu listinné dôkazy v rozsahu 48 strán, a to Článok v denníku Korzár Košice zo dňa 20.5.2019, Článok v denníku Košice

Dnes zo dňa 20.5.2019, Článok v denníku Korzár Košice zo dňa 22.5.2019, Zápisnicu zo stretnutia zamestnávateľa so zástupcami odborových organizácií dňa 20.5.2019 zo dňa 22.5.2019, Oznámenie o vyhlásení ostrého štrajku zo dňa 21.5.2019, Dodatok č. 8 k Zmluve o výkonoch vo verejnom záujme v mestskej hromadnej doprave v Košiciach na roky 2009-2018.

16. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením môže súd uložiť strane najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 326 ods. 2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa § 327 CSP, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, súd taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

Podľa § 328 ods. 2 prvá veta CSP o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326.

Podľa § 329 ods. 1 prvá veta CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

17. Vychádzajúc z uvedeného, v zmysle § 325 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť z dvoch dôvodov a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Dané ustanovenie obsahuje v odseku 2 demonštratívny výpočet uplatnenia inštitútu neodkladného opatrenia v praxi.

18. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 91/2012). Podľa právnej teórie (Števček, M. a kolektív Civilné právo procesné, Eurokódex s.r.o., Bratislava 2010, strana 309) osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie.

19. Neodkladné opatrenie tak slúži k bezodkladnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strany sporu a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu.

Ten, kto navrhuje vydať neodkladné opatrenie, musí mať právny záujem na neodkladnom opatrení, t.j. musí osvedčiť potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Danosť právneho záujmu sa skúma so zreteľom na splnenie predpokladov opodstatnenosti takéhoto súdneho rozhodnutia, avšak dominuje predovšetkým osvedčenie toho, že nariadením neodkladného opatrenia sa dosiahne účel ochrany poskytovanej súdom v konaní. Pod potrebou bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu sa rozumie stav vzťahov strán, ktorý neznesie odklad.

20. V tomto návrhu na vydanie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie zisťoval relevantné skutočnosti zjednodušeným procesným postupom. Vychádzal pritom z návrhu, zohľadňujúc obsah a výpovednú hodnotu pripojených listín (§ 326 ods. 2 CSP), lebo krátka lehota na jeho vydanie nevytvára priestor pre plnohodnotné dokazovanie. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov sa zisťujú najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí sa dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní, postačuje, že osvedčená skutočnosť sa vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná (uznesenie NS SR 6 Cdo 171/2010).

21. Súd v prvom rade konštatuje, že právo na štrajk v Slovenskej republike ústavne zakotvené v druhej hlave Ústavy Slovenskej republiky (základné práva a slobody) do piateho oddielu, ako jedno z hospodárskych, sociálnych a kultúrnych práv, patrí k významným ústavným právam. Právna úprava Slovenskej republiky spája výkon práva na štrajk iba v súvislosti s kolektívnym sporom o uzatvorenie kolektívnej zmluvy. Naopak Ústava Slovenskej republiky zaručuje právo na štrajk bez väčších obmedzení. Prevažná časť základných práv a slobôd, obsiahnutých v druhej hlave Ústavy Slovenskej republiky, je ústavnou transformáciou medzinárodných záväzkov v Slovenskej republike v oblasti medzinárodnoprávnej zmluvnej úpravy základných práv a slobôd, ku ktorým sa pripojila a ratifikovala bývalá ČSFR. A ich súhrnné zakotvenie bolo už realizované prijatím ústavného zákona č. 23/1991 Zb. ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd. V čl. 27 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd je právo na štrajk zaručené za podmienok ustanovených zákonom.

22. Podľa čl. 37 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky sa právo na štrajk zaručuje. Podmienky ustanoví zákon. Toto právo nemajú sudcovia, prokurátori, príslušníci ozbrojených síl a ozbrojených zborov a príslušníci a zamestnanci hasičských a záchranných zborov.

23. Podľa čl. 51 Ústavy Slovenskej republiky sa domáhať práv uvedených v čl. 35, 36, 37 ods. 4, čl. 38 až 42 a čl. 44 až 46 tejto ústavy možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú (totožnú úpravu obsahuje aj čl. 41 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd).

24. Ako už súd konštatoval pod bodom 21 tohto uznesenia, jediným zákonom, ktorý v súčasnej dobe upravuje právo na štrajk, je zákon č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní. Uvedený zákon upravuje štrajk uskutočnený v súvislosti s uzatváraním kolektívnej zmluvy. Inú úpravu štrajku náš právny poriadok nemá.

25. Ďalej súd konštatuje, že článok 37 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje právo na štrajk s tým, že podmienky ustanoví zákon. Podľa názoru súdu neexistencia takéhoto zákona nemôže viesť k spochybneniu ústavného práva na štrajk a práva na jeho realizáciu. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva a nemožno to vyvodiť ani výkladom čl. 37 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, že akékoľvek iné štrajky než upravené vykonávacím predpisom (zákon č. 2/1991 Zb.) sú zakázané. Takýto výklad neumožňuje ani článok 51 Ústavy Slovenskej republiky. Tento článok nemožno vytrhnúť z kontextu ústavy a treba ho interpretovať aj vo väzbe na čl. 11 Ústavy Slovenskej republiky. Vychádzajúc z uvedeného možno vyvodiť, že Ústava Slovenskej republiky v článku 51 zaručuje, že budú prijaté zákony ustanovujúce podmienky uplatnenia práv uvedených v tomto článku. Takýto názor prezentoval Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 1Co 10/98, podľa ktorého iné štrajky, hoci aj neupravené zákonom č. 2/1991 Zb. či iným právny predpisom, nie sú našim právnym poriadkom zakázané. Opak by smeroval k neprípustnému obmedzeniu čo popretiu práva na štrajk zaručeného čl. 37 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Tento názor je odôvodnený predovšetkým ústavnoprávnym princípom právneho štátu „každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané“ (čl. 2 ods. 3 ústavy SR).

26. I keď predmetom tohto konania je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej, závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, čo sa týka posudzovania práva na štrajk mimo zákona o kolektívnom vyjednávaní, súd aplikoval aj v prejednávanej veci. Dovoľnosť v tomto prípade (uskutočnenia štrajku na základe čl. 37 ods. 4 Ústavy SR a teda štrajku uskutočňovaného mimo zákona č. 2/1991 Zb.) nie je vyjadrená explicitným slovným spojením, ale zakladá sa na možnosti (ponechaní) realizácie subjektívneho práva bez určenia konkrétneho spôsobu uskutočnenia. Obdobný záver je obsiahnutý aj v odôvodnení rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Co/10/98.

27. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov mal súd preukázať, že v okolnostiach prípadu je platná Kolektívna zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanými na dobu určitú od 1.1.2019 do

31.12.2020. Žalovaní v I. a v 2. rade v januári 2019 (24.1.2019) doručili žalobcovi (konkrétne členovi predstavenstva a.s. a generálnemu riaditeľovi Ing. Vladimírovi Padyšákovi) Návrh na pokračovanie kolektívneho vyjednávania (č.l. 61-64). Návrh sa týkal prepracovania 12 stupňového systému tarifných tried na 6. stupňový, navýšenia platných hodinových a mesačných tarifných miezd o 10% od 1.2.2019 resp. 1.3.2019, mzdového zvýhodnenia za odpracované roky, odmeny za stravné lístky a vedenia služobného vozidla, mzdového zvýhodnenia za zvýšenú obťažnosť a ročnej odmeny, dovolenky, školenia, prekážok v práci, sociálnej starostlivosti. Dňa 6.3.2019 vyhlásili žalovaní dňom 11.3.2019 štrajkovú pohotovosť v zmysle čl. 37 ods. 4 Ústavy SR za naplnenie hospodárskych a sociálnych záujmov. V zápisnici žalovaní podrobne popísali dôvody štrajkovej pohotovosti (č.l. 67-68). Podľa žalovaných dotácie od akcionára sú nedostatočné na chod firmy, akcionár by mal riadne platiť za objednané služby (č.l. 65-66). Dňa 6.5.2019 sa uskutočnilo ďalšie kolo kolektívneho vyjednávania medzi žalobcom a žalovanými, k dohode nedošlo, výsledkom bolo vyhlásenie žalovaných zo dňa 6.5.2019, doručené žalobcovi prostredníctvom elektronickej pošty adresovanej predsedovi predstavenstva žalobcu Mg. Čopovi dňa 7.5.2019 a na vedomie dané primátorovi Mesta Košice Ing. Jaroslavovi Polačkovi, riaditeľovi Magistrátu Mesta Košice Mgr. Marcelovi Čopovi, členovi predstavenstva a generálnemu riaditeľovi akciovej spoločnosti DPMK, a.s. Ing. Vladimárovi Padyšákovi, členovi predstavenstva akciovej spoločnosti Ing. Jozefovi Gimovi, predsedovi Dozornej rady akciovej spoločnosti Ing. Jozefovi Filipkovi, o ostrom štrajku zamestnancov žalobcu dňa 9.5.2019 v čase od 7.00 hod. do 9.00 hodiny, v súlade s Ústavou SR dňa 11.3.2019 vyhlásenej štrajkovej pohotovosti zamestnancov žalobcu za účelom naplnenia hospodárskych a sociálnych záujmov zamestnancov. Dňa 9.5.2019 v čase od 7.00 hodiny do 9.00 hodiny sa uskutočnil štrajk zamestnancov žalobcu. Dňa 21.5.2019 žalovaní oznámili žalobcovi zámer vyhlásiť štrajk na deň 22.5.2019 v čase od 8.00 hodiny do 12.00 hodiny. Dňa 22.5.2019 v čase od 8.00 hodiny do 12.00 hodiny sa uskutočnil štrajk zamestnancov žalobcu.

28. Zo zápisnice z mimoriadneho zasadnutia Výborov ZO VMHD a ZO IOZ pri DPMK, a.s. zo dňa 6.3.2019 mal súd preukázané, že prvá časť zasadnutia bola ukončená návrhom na otvorenie štrajkovej pohotovosti zamestnancov DPMK, a.s. za naplnenie hospodárskych a sociálnych záujmov zamestnancov. Štrajková pohotovosť bude vyhlásená v zmysle Ústavy SR čl. 37 ods. 4. Generálny riaditeľ Ing. Vladimír Padyšák a člen predstavenstva a.s. požiadal oba Výbory základných organizácií o zhovievavosť, pokiaľ sa ich ozdravné kroky nezrealizujú a neprinesú výsledok a po uplynutí tejto doby je vedenie akciovej spoločnosti ochotné otvoriť kolektívne vyjednávania a mzdovú otázku zamestnancov. Výbory základných organizácií prijali uznesenie, že dňom 11. marca 2019 vyhlasujú štrajkovú pohotovosť za účelom naplnenia hospodárskych a sociálnych záujmov zamestnancov z dôvodov:

- Zvyšovaním cien energií, pohonných hmôt a náhradných dielov sa zvyšujú každoročné náklady podniku na zabezpečenie objednaných výkonov pre zabezpečenie mestskej hromadnej dopravy.
- Výška dotácie a tržieb, spolu s výškou splátok za zakúpené dopravné prostriedky formou úverov znamená, že náklady prevyšujú príjmy. Bráni to včasným platbám za dodávky médií a náhradných dielov, čím neustále hrozia pokuty a kvôli niektorým platbám faktúr dochádza k omeškaniu dodávok chýbajúcich náhradných dielov nevyhnutných pre opravy nepojazdných vozidiel.
- Z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov mnohokrát nie je možné zabezpečiť výpravu vozidiel v plnom rozsahu a štruktúre v zmysle objednávky mesta.
- Záručná doba veľkého množstva dodaných autobusov a električiek skončila, čo si nepochybne bude vyžadovať vyššie náklady na zabezpečenie prevádzkovania týchto vozidiel, vedenie podniku však plánuje znížiť položku na nákup ND o 22%.
- Pre zabezpečenie plynulého chodu mestskej hromadnej dopravy sú nevyhnutné pravidelné investície do technického stavu dopravných prostriedkov a na zabezpečenie dielenských činností. Stav spôsobený dlhodobým nedofinancovaním dotácií do výšky skutočných nákladov, ktoré musí akciová spoločnosť na plnenie objednaných výkonov vynaložiť, považujeme za stav verejného ohrozenia.
- Vo svojich predvolebných vystúpeniach pán primátor mnohokrát deklaroval, že mestská hromadná doprava je nedofinancovaná.
- Vzhľadom k tomu, že finančný plán pre akciovú spoločnosť sa v mestskom zastupiteľstve odsúhlasuje skôr ako je začaté kolektívne vyjednanie na pôde akciovej spoločnosti nastáva patová situácia v oblasti mzdového navýšenia. Nárastom minimálnej mzdy u všetkých zamestnancov odmeňovaných v zmysle tarifných miezd dostávajú bez príplatkov za nadčasovú prácu, príplatkov za víkendy, sviatky a príplatky za nočnú prácu takmer na úroveň minimálnej mzdy.
- Zamestnancom akciovej spoločnosti sa taktiež zvýšili náklady na životnú úroveň spôsobené neustálym nárastom cien energií, potravín a iných komodít. Pracujú preto, aby zabezpečili svoje rodiny.

- Z vyššie uvedených dôvodov žiadame o navýšenie dotácie mestom tak aby okrem prevádzkových a investičných potrieb akciovej spoločnosti zahŕňala aj objektívne a oprávnené potreby zamestnancov podniku na mzdy tak, aby odzrkadľovali neustále sa zvyšujúce životné náklady.

Po prednesení plného znenia uznesenia - vyhlásenia (dôvodov) pre vyhlásenie štrajkovej pohotovosti sa člen Predstavenstva a generálny riaditeľ akciovej spoločnosti Ing. Vladimír Padyšák vyjadril, že tento krok základných organizácií vníma ako krok proti vedeniu akciovej spoločnosti a proti ozdravným opatreniam, ktoré vedenie spoločnosti ako krízový management v tomto čase pripravuje. Súčasne boli určení konkrétni členovia štrajkového výboru v počte 20 osôb a pre styk s médiami Ivan Horváth a Andrea Vindišová.

29. Žalobca listom zo dňa 8.5.2019 zaujal Stanovisko k oznámeniu ostrého štrajku žalovaného v I. a v 2.rade, v ktorom uviedol, že dňa 7.5.2019 o 14.00 hod. mu bolo doručené spoločné oznámenie o vyhlásení ostrého štrajku za účelom naplnenia hospodárskych a sociálnych záujmov zamestnancov na deň 9.5.2019 v čase od 7.00 hod. do 9.00 hod. Nakoľko v rámci rokovaní na zasadnutiach komisie kolektívneho vyjednávania dňa 25.2.2019 a 6.5.2019 nedošlo medzi zmluvnými stranami k dohode o mzdových otázkach, navrhol zamestnávateľ na rokovaní dňa 6.5.2019 využitie inštitútu sprostredkovateľa, zástupcovia odborových organizácií však na jeho využitie nevideli dôvod. Žalobca ďalej uviedol, že ak k dohode medzi zmluvnými stranami nedôjde ani v konaní pred sprostredkovateľom a zmluvné strany nepožiadajú o riešenie sporu rozhodcom, môže sa ako krajný prostriedok v spore o uzavretie kolektívnej zmluvy vyhlásiť štrajk. Pri vyhlásení štrajku sú príslušné odborové organizácie povinné postupovať v súlade so zákonom č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednaní a dodržať všetky povinnosti stanovené v ustanoveniach § 17 zákona č. 2/1991 Zb. Vzhľadom k tomu, že odborové organizácie konali pri vyhlásení štrajku v rozpore s ustanoveniami § 11, § 12 a § 17 zákona č. 2/1991 Zb., štrajk vyhlásený odborovými organizáciami na deň 9.5.2019 považuje zamestnávateľ za nezákonný v zmysle §20 zákona č. 2/1991 Zb.

30. Žalovaní v I. a v 2.rade listom zo dňa 9.5.2019 (žalobcovi doručenému 10.5.2019) zaslali Stanovisko k ostrému štrajku. Uviedli, že na mimoriadnom zasadnutí Výborov oboch odborových organizácií, na ktorom sa zúčastnil ako hosť generálny riaditeľ akciovej spoločnosti a člen predstavenstva spoločnosti Dopravný podnik mesta Košice Ing. Vladimír Padyšák. Na tomto zasadnutí generálnemu riaditeľovi bolo oznámené a písomne doručené, že dňom 11.3.2019 vyhlasujú obe odborové organizácie štrajkovú pohotovosť za účelom naplnenia hospodárskych a sociálnych záujmov zamestnancov. Štrajková pohotovosť bola vyhlásená v zmysel článku 37 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Podrobne uviedli dôvody pre vyhlásenie štrajkovej pohotovosti (ktoré sú totožné tak, ako sú popísané pod bodom 28 tohto uznesenia). Opätovne zdôraznili, že štrajková pohotovosť a vyhlásenie ostrého štrajku je v zmysle Ústavy Slovenskej republiky a nie Zákona o kolektívnom vyjednaní, na ktorý sa žalobca odvoláva. V tomto prípade sa nevyžaduje sprostredkovateľ a ani rozhodca kolektívneho sporu. V štrajkovej pohotovosti naďalej zotrvávajú.

31. Predmetom toho konania je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobca domáha, aby súd uložil žalovaným v I. a v 2.rade povinnosť zdržať a realizácie práva na štrajk u žalobcu Dopravný podnik mesta Košice, akciová spoločnosť, až do právoplatnosti rozhodnutia o nezákonnosti štrajku. Súčasne žalobca žiadal, aby súd žalobcovi uložil povinnosť v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podať žalobu vo veci samej, a to žalobu o určenie nezákonnosti štrajku.

32. Vychádzajúc z účelu neodkladného opatrenia (ktorým je bezodkladné zabezpečenie porušených alebo ohrozených práv strany sporu a je na mieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu), súd skúmal v prvom rade osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov. Teda základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu.

33. Potrebu bezodkladnej úpravy pomeru strán žalobca odôvodnil tým, že je osobným dopravcom s pôsobnosťou pre Mesto Košice v zmysle zák.č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov a zákona č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach v znení neskorších predpisov, príslušného Prepravného poriadku DPMK a.s. pre mestskú hromadnú dopravu a uzatvorených zmlúv o preprave, z čoho mu vyplýva povinnosť zabezpečiť prepravu cestujúcich riadne a včas a to s odbornou starostlivosťou. Cestujúci, ktorí splnia tarifné podmienky a podmienky určené prepravným poriadkom, majú právo na bezpečnú a pokojnú prepravu. Realizácia ústavného práva na štrajk jedného subjektu nesmie byť na úkor ústavných práv iných subjektov. Predmetnými ústavnými právami je možné rozumieť predovšetkým právo cestujúcich na život a ochranu zdravia. Žalobca je výlučným vlastníkom majetku - hromadných dopravných prostriedkov, ktoré slúžia na zabezpečenie prepravy cestujúcej verejnosti a ktoré sú obsluhované účastníkmi vyhlásenej štrajkovej pohotovosti a štrajku. Žalobca nemá garantované a neboli mu poskytnuté dostatočné informácie, akým spôsobom bude jeho majetok chránený počas

trvania štrajku. Poukázal na ust. § 415 OZ, z ktorého ustanovenia vyplýva povinnosť každého subjektu konať tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Konaním žalovaných môže žalobca utpieť majetkové škody a škody na svojej dobrej povesti. Žalovaní ostávajú v štrajkovej pohotovosti, kedykoľvek v blízkej budúcnosti môžu opäť vyhlásiť štrajk bez dostatočného časového predstihu a poškodzovať tak záujmy žalobcu. Žalovaní svojim konaním ohrozujú práva tretích osôb - práva cestujúcich a to z dôvodu nedodržania cestovného poriadku. Mesto Košice realizuje prostredníctvom žalobcu poskytnutie služby vo verejnom záujme - teda zabezpečuje prepravu osôb vo verejnom záujme. A tento verejný záujem je nezákonným konaním žalovaných ohrozený. V meste Košice využíva denne služby žalobcu obrovské množstvo fyzických osôb (ktorá tu majú prechodný či trvalý pobyt, alebo osôb s trvalým pobytom mimo mesta Košice, cudzincov, osoby ktoré nevlastnia vodičský preukaz či osobné motorové vozidlo, osoby staršie najmä v dôchodkovom veku, študenti, v týchto dňoch aj mnohí návštevníci Majstrovstiev sveta v ľadovom hokeji 2019, ktorí sú odkázaní na prepravu MHD, ktorú prevádzkuje žalobca a nemajú k dispozícii iný spôsob prepravy. Žalobca vychádzal pri tomto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodov, že nenastalo splnenie podmienok na vyhlásenie štrajku podľa § 11, § 16, § 17 ZoKV a oznámenie žalovaných zo dňa 6.5.2019 nespĺňa náležitosti podľa § 17 ods. 8 ZoKV. Splnenie podmienok podľa § 17 ZoKV je základným predpokladom zákonnosti štrajku (podľa § 20 ods. 1 písm. c/ ZoKV je štrajk nezákonný, ak nie sú splnené podmienky podľa § 17 ZoKV). Štrajk je tiež nezákonný, ak je vyhlásený alebo začatý z iných dôvodov, než sú uvedené v § 16 ZoKV. Taktiež uviedol, že dôvody a ciele štrajku by mali byť koncipované dostatočne určito, aby zamestnávateľ vedel, čoho sa odborový orgán domáha.

34. V doľňujúcom podaní k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca doplnil, že vyhlásením štrajku najskôr počas dvoch hodín a naposledy v trvaní štyroch hodín prichádza žalobca v nemalom rozsahu o tržby z predaja cestovných lístkov, ktoré však žalobca nie je schopný v tak krátkom čase vyčíslieť. No strata na tržbach je úplne logická a nespochybniteľná. Taktiež poukázal na to, že s Mestom Košice má uzatvorenú Zmluvu o službách v mestskej hromadnej doprave v Košiciach na roky 2009 - 2013, na základe ktorej je záväzkom žalobcu vykonávať dopravné služby v mestskej hromadnej (autobusovej, električkovej a trolejbusovej) doprave vo verejnom záujme na území mesta Košice pre Mesto Košice, ktoré by z hľadiska svojich obchodných záujmov nevykonal vôbec alebo nevykonal v požadovanej rozsahu pre jeho ekonomickú nevýhodnosť.

35. Súd po preskúmaní skutkového stavu opísaného žalobcom v návrhu a v doplnenom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a po oboznámení sa s predloženými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že žalobca tak ako vyššie popísal, podľa názoru súdu neosvedčil základné skutočnosti potrebné na preukázanie, že je potrebné navrhovanou formou dočasne upraviť pomery strán a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti by podľa názoru súdu išlo o neprimeraný zásah do vzťahov medzi žalobcom a žalovanými, t.j. žalobca neosvedčil základnú podmienku nariadenia neodkladného opatrenia, a to potrebu bezodkladnej úpravy pomer. Len konštatovanie žalobcu, tak ako je popísané pod bodmi 33 a 34, neodôvodňuje bezprostredne hroziacu škodu a tým potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán. Žalobcovi podľa názoru súdu nehrozí nenapraviteľná ujma, ale u žalovaných pri vyhovení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia by došlo k zásahu do ich ústavného práva, keďže súd ustálil, že nie je vylúčený aj iný štrajk, ako podľa zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní. V súlade so zásadou proporcionality súd porovnával zásah do práva a uzavrel, že ujma, ktorá žalobcovi môže vzniknúť, nie je nenapraviteľná. Pokiaľ žalobcovi nejaká ujma vznikne, môže sa domáhať svojho práva podaním žaloby o plnenie. Z tohto pohľadu súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovaným ako odborovým organizáciám uložil povinnosť zdržať sa realizácie práva na štrajk, považuje za nedôvodný. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže podľa názoru súdu žalobca neosvedčil bezprostredne hroziacu ujmu a naliehavosť potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami, pre ktoré je potrebné jeho návrhu vyhovieť, súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

36. Ďalším nie menej podstatným dôvodom, pre ktorý súd zamietol predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je skutočnosť, že návrh petitu tak, ako je formulovaný žalobcom v znení „ukladá žalovaným 1) Základná organizácia vodičov mestskej hromadnej dopravy pri DPMK, a.s. Košice a 2) Základná organizácia Integrovaného odborového zväzu pri DPMK, a.s. Košice povinnosť zdržať sa realizácie práva na štrajk u žalobcu Dopravný podnik mesta Košice, akciová spoločnosť až do právoplatnosti rozhodnutia o nezákonnosti štrajku“ je neurčitá a tým nevykonateľná. Súd konštatuje, že v danom prípade výrok návrhu petitu by bol vykonateľný, keď bližšie nekonkretizuje, akého štrajku sa majú povinní zdržať do právoplatného rozhodnutia o nezákonnosti štrajku. Ak by súd takému návrhu vyhovel (odhliadnuc od toho, že výrok je nevykonateľný), odňal by odborovej organizácii právo na akýkoľvek nový štrajk či už podľa čl. 37 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky alebo podľa zákona č.

2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní. Do právoplatného skončenia veci pravdepodobne uplynie dlhšie časové obdobie, za trvania ktorého nemožno vylúčiť právo odborových organizácií na štrajk tak, ako to navrhovateľ neodkladného opatrenia v petite navrhuje.

37. Súd ďalej považuje za potrebné ešte uviesť, že od práva na štrajk (práva účasti zamestnanca na štrajku ako individuálnom spore) je nevyhnutné rozlíšiť právo na organizáciu a vyhlásenie štrajku ako práva prisudzovaného iba kolektívom zamestnancom (najmä odborovým orgánom). Právo na štrajk je v týchto intenciách subjektívnym právom odborovej organizácie, ktorá je po celý čas od vyhlásenia štrajku týmto právom disponovať. Právo na štrajk je teda závislé na existencii kolektívu, kolektívneho správania za určitým spoločným cieľom.

38. Doposiaľ sa právna teória zhoduje v tom, že napriek tomu, že doteraz nebol prijatý osobitný zákon, ktorý by vo všeobecnosti upravoval podmienky realizácie práva na štrajk, nemôže to ovplyvniť kvalitu práva na štrajk a štrajk v rámci kolektívneho vyjednávania sa považuje len za jeden z mnohých druhov štrajku. Neexistencia zákonného rámca pre uplatnenie práva na štrajk totiž nemôže viesť k spochybnovaniu práva na štrajk a jeho realizáciu (rozsudok NS SR sp.zn. 1Co 10/98).

39. Súd nepochybuje o tom, že pred vyhlásením štrajkovej pohotovosti medzi žalobcom a žalovanými prebiehali rokovania aj o otázkach, ktoré sú predmetom Podnikovej kolektívnej zmluvy (a to aj čo sa týka mzdových nárokov zamestnancov žalobcu (navýšenie o 10 %)). Naproti tomu je nesporným aj to, že žalovanými vyhlásená štrajková pohotovosť dňa 11.3.2019 za účelom naplnenia hospodárskych a sociálnych záujmov zamestnancov podľa čl. 37 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, bola žalobcom predloženým listinným dôkazom nepochybne preukázaná a odôvodnená (viď bod 28 tohto uznesenia). Podľa záverov uznesenia dôvody štrajkovej pohotovosti možno zhrnúť do jednej vety - „navýšenie dotácie mestom tak, aby okrem prevádzkových a investičných potrieb spoločnosti zahrňovala aj objektívne a oprávnené potreby zamestnancov podniku na mzdy tak, aby odzrkadľovali neustále sa zvyšujúce životné náklady“. Z týchto dôvodov sa súd nestotožňuje s názorom žalovaných prezentovanom v doplňujúcom podaní, že žalovaní menia dôvody štrajku.

40. Vychádzajúc z toho, že právo na štrajk je subjektívnym právom odborovej organizácie, ktorá je po celý čas od vyhlásenia štrajku oprávnená týmto právom disponovať a vychádzajúc zo žalobcom predložených listinných dôkazov (uznesenie z mimoriadneho zasadnutia Výborov ZO VMHD a ZO IOZ pri DPMK a.s. konaného dňa 6.3.2019, ktorým základné organizácie dňa 11. marca 2019 vyhlásili štrajkovú pohotovosť za účelom naplnenia hospodárskych a sociálnych záujmov zamestnancov v zmysle čl. 37 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky z dôvodov presne uvedených, oznámenie o vyhlásení ostrého štrajku na deň 9.máj 2019 v čase od 7:00 hod. do 9:00 hod. za účelom naplnenia hospodárskych a sociálnych záujmov zamestnancov), pre účely posudzovania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd mal nepochybne preukázané, že v danom prípade žalovaní v 1. a v 2.rade chceli a vyhlásili štrajk v súlade s čl. 37 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a nie podľa zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní, na ktorý poukazuje žalobca. S názorom žalovaných sa súd stotožňuje. Súd zastáva názor, že je povinný prihliadať na subjektívne právo odborovej organizácie (právo na organizáciu a vyhlásenie štrajku) a prejavenu vôľu - vyhlásenie odborových organizácií, nakoľko opak by podľa názoru súdu smeroval k neprípustnému obmedzeniu či popretiu práva na štrajk zaručeného článkom 37 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Tento názor súd odôvodňuje predovšetkým ústavnoprávnym princípom právneho štátu „každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané (čl. 2 ods. 3 Ústavy SR).

41. Keďže predmetom tohto konania je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej a súd v danej veci z dôvodu neurčitosti a nevykonateľnosti petitu, ako aj nepreukázania bezodkladnej úpravy pomerov strán, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodov vyššie uvedených, žalobcovi nič nebráni, aby podal na súd určovaciu žalobu vo veci samej, a to žalobu o určenie nezákonnosti štrajku, v ktorom konaní sa súd môže podrobne zaoberať otázkou zákonnosti štrajku.

42. Podľa ust. § 262 ods. I Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania súd rozhodne aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa ust. § 255 ods. I Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Keďže žalobca bol v konaní neúspešný a žalovaným žiadne trovy konania nevznikli, o náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ust. § 262 ods. I Civilného sporového poriadku tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).